

Universitätsbibliothek Paderborn

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimi q[ue] viri
Raymundi**

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

Quomodo taxat[ur] p[enite]n[t]ia q[...] p[ro] peccato mortali fiet

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Summula Raymudi.

FOctauo notandum. quod duplex est penitentia. quedam est penitentia canonica. quidam voluntaria et arbitraria. Penitentia canonica est que infligit a curia. et dicitur canones quod homo pro uno peccato mortali detinet penitentem septem annos. illo modo quod in secundis feriis non comedat carnes. et feriis quartis abstineat se a lacticiniis. et sextis feriis ieiunet in pane et aqua. Et deinde penitentia loquitur Raymundus cum dicit. Si pro mortali re. Sed quod humana natura ex nimia fragilitate est ita infirma et debilis quod non sufficit hoc adimplere. ergo penitentia est nunc voluntaria et arbitraria. quod stat in voluntate confessoris. Unde sepissimum contingit quod unus homo dectes vel centies unum peccatum mortale una die committit. unde habet ergo recipere tot annos penitendi. et ergo cum hoc non perficeri tunc penitentia est remissa ad voluntatem discreti confessoris. sed quod ille sit ibi iudex loco Christi et iniungit penitentiam in puritatem proprie. et cum hoc diligenter inspiciat eiusdem circumstantias. nam si homo peccavit per subdiam. tunc detinet sibi iniungere satisfactionem per humiles orationes. Si vero peccavit per gula vel luxuriam. iniungat sibi ut faciat per abstinentiam et ieiuniu. et sic de aliis.

FUltimo notandum. quod huiusmodi ieiuniuum quod quis detinet facere pro peccato mortali pro septem annos. isto modo quod in secundis. sextis. et quartis feriis viueret abstinenter. put dicitur est. dicit carena. et interpretatur quasi a carne aliena. quod detinet esse alienatus ab eis carnium. Et alij dicitur quod carena interpretatur quasi carnis earentia.

i. peregrinaciones.

Qui loca vicina querunt vel qui stationes

Non absoluuntur penitus spiritualibus istis

i. in illa indulgentia .i. pena purgatorij

Sed quod ibi sit eis hoc purgatorius ignis

i. de cetero .i. ab iniudicis

Ausert. si deinceps viciorum labore quiescunt

s. ho .s. ho .i. pro sua possibiliitate. i. agat penitentiam

Debilis ac pauper proprio pro posse laborent

s. illud .i. in serico dia dei

Et sibi quod superest supplebit gratia Christi

i. peniteret .i. robustus

Si probra sic fueret diuines vel corpore fortis

i. ex illo .i. occasio peccandi

Inde daretur ei peccandi larga voluntas

s. ho .i. iniunctio .i. desinet .i. onere .i. penitentia

Nullus ab imposito cessabit pondere pene

s. ipse .i. pficiat. s. onus

Quin quantum poterit securius expletat illud

s. dei .i. cessit s. pape

Hoc quod in ecclesia dedit indulgentia sacra

.i. q̄d audet reprobare e^e fidelium .i. occurrat
Quis reprobet quin in his animabus subueniatur
 s^e hoī. s^e indulgētia s. i. temeritas peccādi. s^e indulgētia p̄.
Hulli propter eas audacia datur ut harum
 .i. p̄ sp̄. s^e pccī. i. edificet. i. sc̄ p̄es .i. instituerūt
Sepe pondus ponat seniores quod statuerunt
 s^e indulgētia .i. tormēta. i. i. illo d^r ppter defectū nō p̄t p̄ficerē pñia s̄uḡ
Ne redimunt penas in eo qui nil valet vltra

Hic aut̄ ponit alia docimēta de pñia dicens. si alicui iniusta est pñia
 s̄ez peregrinatio in longinquas p̄tes. et vadit ad p̄tes p̄ longinas. talis nō
 erit solutus. sed postea ponit in purgatorio. Subdit de pñia pauperū et
 debiliū dicens. q̄ hō debilis vel paup̄ delet laborare inq̄stū p̄t ad agendū
 pñiam. et si nō p̄t penitētū iniuctā adimplere. tūc illud. q̄d sup̄est illi gra
 tia xp̄i adimplebit. Sed illud nō delet extendi ad hoīes fortes in co
 rō. vel etiā ad diuites. q̄r ex illo daref magis occasio peccandi. Itē subdit
 q̄ nullus debet cessare a penitētia ei iniucta nisi expleat eam q̄z deuotig
 us valeat. Etiā nullus d^r reprobare sanctas institutōes et indulgentias
 romane ecclie. q̄r cū istis indulgētis subueniatur animab̄. Et etiā ppter
 indulgētiam p̄cessam eccl̄is nullus debet capere audaciā peccādi. sc̄liz q̄
 ipse peccet spe venie. q̄r vt̄q̄ nulla peccata manent impunita. et q̄libet ho
 debet facere et agere acsi indulgētia nō essent p̄cessē. Etiā nullus hō debet
 pena peccati solū dicere. sed debet eā securius penitēre et pati. nā si hō edi
 ficit fundamētū deus misericors erit ei. Et si hō seruat iugū ecclie. tūc
 diuina gratia vel indulgentia ei fulgebit. Etiā indulgentia liberat penas
 purgatorij sic q̄ hō nō punitur

Primo norādū. p̄ statōes in p̄posito intelligit sp̄ualis grā q̄ p̄fertur
 hoī a deo. Unū p̄suetudo romana fuit. q̄ omni die dñico statio et sp̄ualis
 grā fuit in vna ecclia. et ibi omnis clerus p̄uenit et laudem dei decantauit.
 Et tales statōes p̄ misericordiā dñi translatē sunt ad alias ecclias altiorū
 ciuitatū et regionū. Et ergo si alicui infligit q̄ deberet sati facere p̄ statio
 nes aut p̄ alias peregrinatōes. eido ad p̄tes longinquas. et si talis trans
 ferret se ad p̄tes p̄ longinas p̄ hoc nō sati faceret si talis in hoc casu moe
 retur ante sati faciōem puniretur in purgatorio

Secōdū norādū. q̄ indulgētis solū valent p̄fessis et p̄tritis nō existenti
 bus in peccatis mortalib̄. nā sicut memb̄ p̄ mortuū nō potest vivificare
 sic etiā indulgentie nō prosunt anime mortue. i. existenti in peccato mor
 tali. Et ergo homini nō prosunt indulgentie interim q̄ est in peccato mor
 tali. q̄ Alij doctores dicit q̄ indulgentie valent ad hoc ut hō sati faciat
 de peccatis oblitis. quia homo quadoḡ est oblitus multorū peccatorū
 de quib̄ libenter sati faceret sed ignorat ea. Et ideo sancta ecclia insti
 tutū indulgentias q̄ homo de peccatis oblitis sati faciat. q̄ Alij docto
 res dicūt. q̄ indulgentie valent ad penitētū negligenter compleram. ve
 ergo homini ista negligētia tolleretur indulgentie sunt institute ab ecclia
 q̄ Alij doctores dicūt. q̄ indulgētis valent ad penitētū et ad penā a cas
 non institutam. de qua dicūt est in sententia precedenti.